

STEZICE

ŠOLSKO GLASILO
OŠ ČRNA NA KOROŠKEM
2021/22

MEŽI

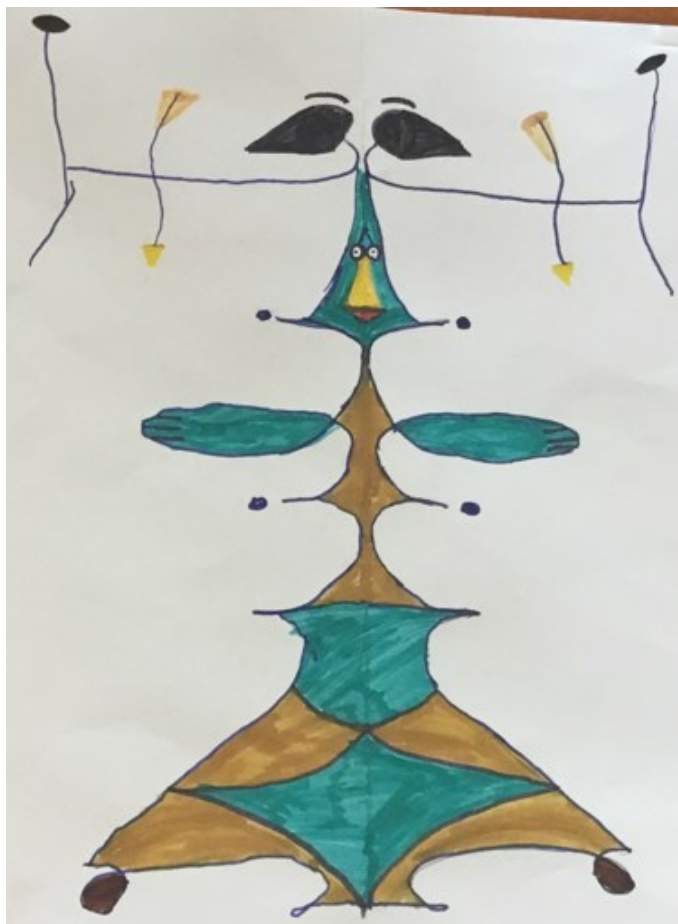
Meža, ti prekrasna divja reka,
iz Koprivne divjaš,
mimo nas šumljaš.

Včasih si divja kot lev,
drugič miren je tvoj odsev.

Ob sončnih žarkih se smejiš,
žariš, ti blestiš.
Mamljivo nas poleti vabiš v svoje struge,
pozimi pa vate vsipljemo snežene pluge.
Včasih si mrzla kot led,
a si vseeno lepša kot Bled.

Hitro našo vas zapustiš
in naprej po dolini šumiš.
V Dravogradu v Dravo zliješ se,
tvoja pot
končana je.

Ela Vidovič, 9. a

Filip Geršak, 4. a

Vsak dan

99Sanjam z
odprtimi očmi.66

SPOZNAJ

NAMIG

99Tudi brez besed lahko
veliko povem.66

ZBIRAJ

srečo

in pomoč,

POSKRBI ZASE.

Zgodba

ZA VSAKOGAR

TO SMO MI

naj bo dan ali noč.

Z globokim vdihom in dolgim
izdihom

n a p r e j u

PRVOŠOLCI SMO ILUSTRIRALI ZMAJA DIRENDAJA

PRVOŠOLCI SMO BILI NA PLAVALNEM TEČAJU

PRVOŠOLCI SMO VIDKU NAREDILI NOVE SRAJČICE

KULTURNI DAN DOMAČA POKRAJINA V PRVEM RAZREDU

V četrtek, 23. 6. 2022, smo prvošolci spoznavali domačo pokrajino. Prehodili smo pot Mini K24 in ob tem spoznavali pet koroških vrhov. Na koncu smo prejeli žig in zloženko.

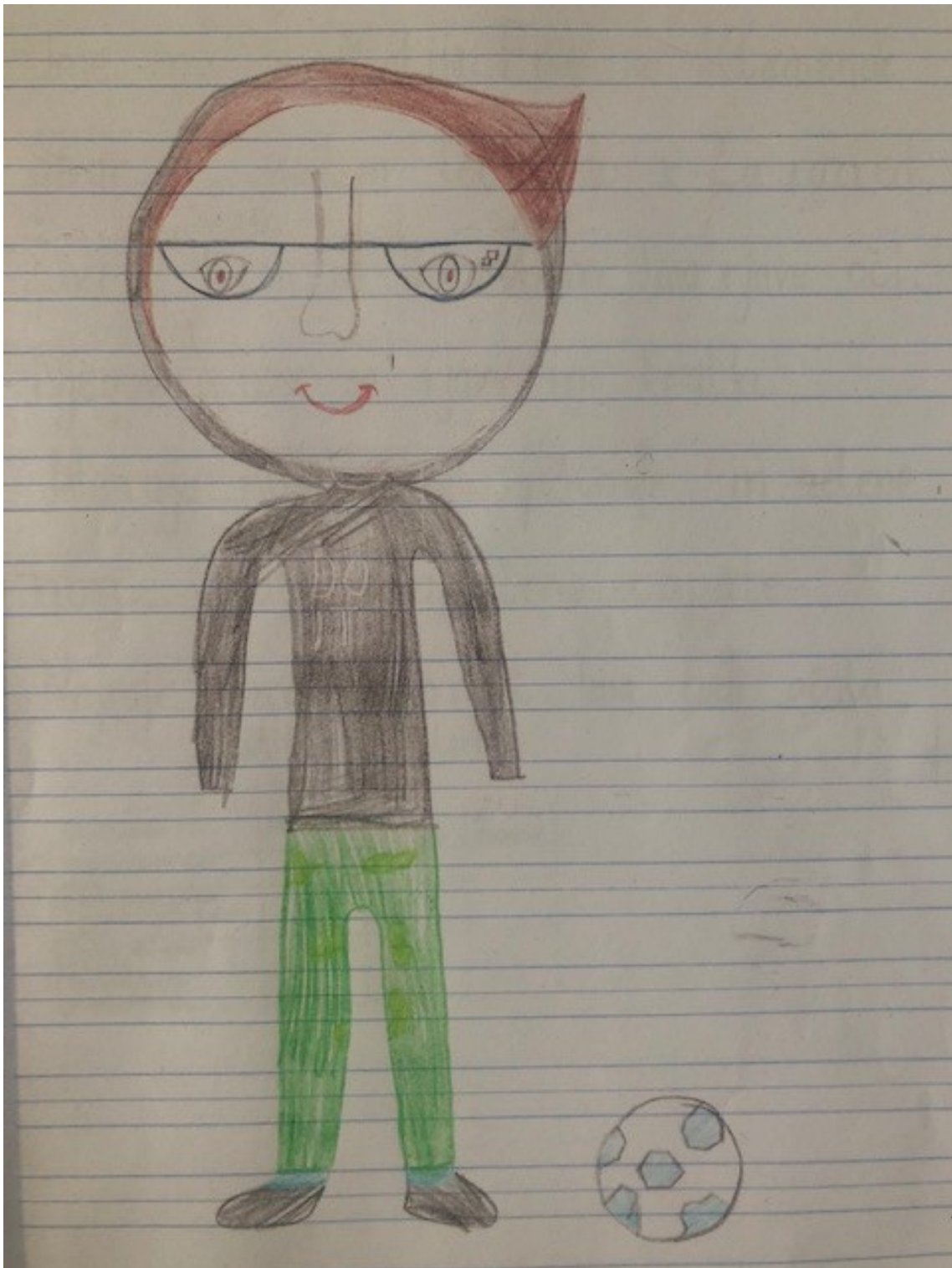

Jasmina Dretnik

Moj sošolec

Ime mu je Matija. Piše se Klemenak. Star je 7 let. Hodi v 2. a razred. Živi v Črni na Koroškem. Ima rjave oči. Njegovi lasje so rjavi in kratki. Ima tudi očala. Najraje nosi črn pullover in zelene hlače. Obute ima črne copate. Najraje igra nogomet.

Luka Plesec, 2. a

Prijatelja

Veverica je nabrala lešnike. Ko se je sprehajala po gozdu, se ji je strgala vrečka in lešniki so padli na tla. Potem je prišla miška in ji je pomagala pobrati lešnike. Naslednji dan je veverica potrkala pri miški. Miška je odprla vrata. Ko je zagledala veverico, se je razveselila. Odprla je oreh. Skupaj sta ga pojedli. Potem se je veverička poslovila od miške in odšla v svoj dom.

Jera Leskovec, 2. a

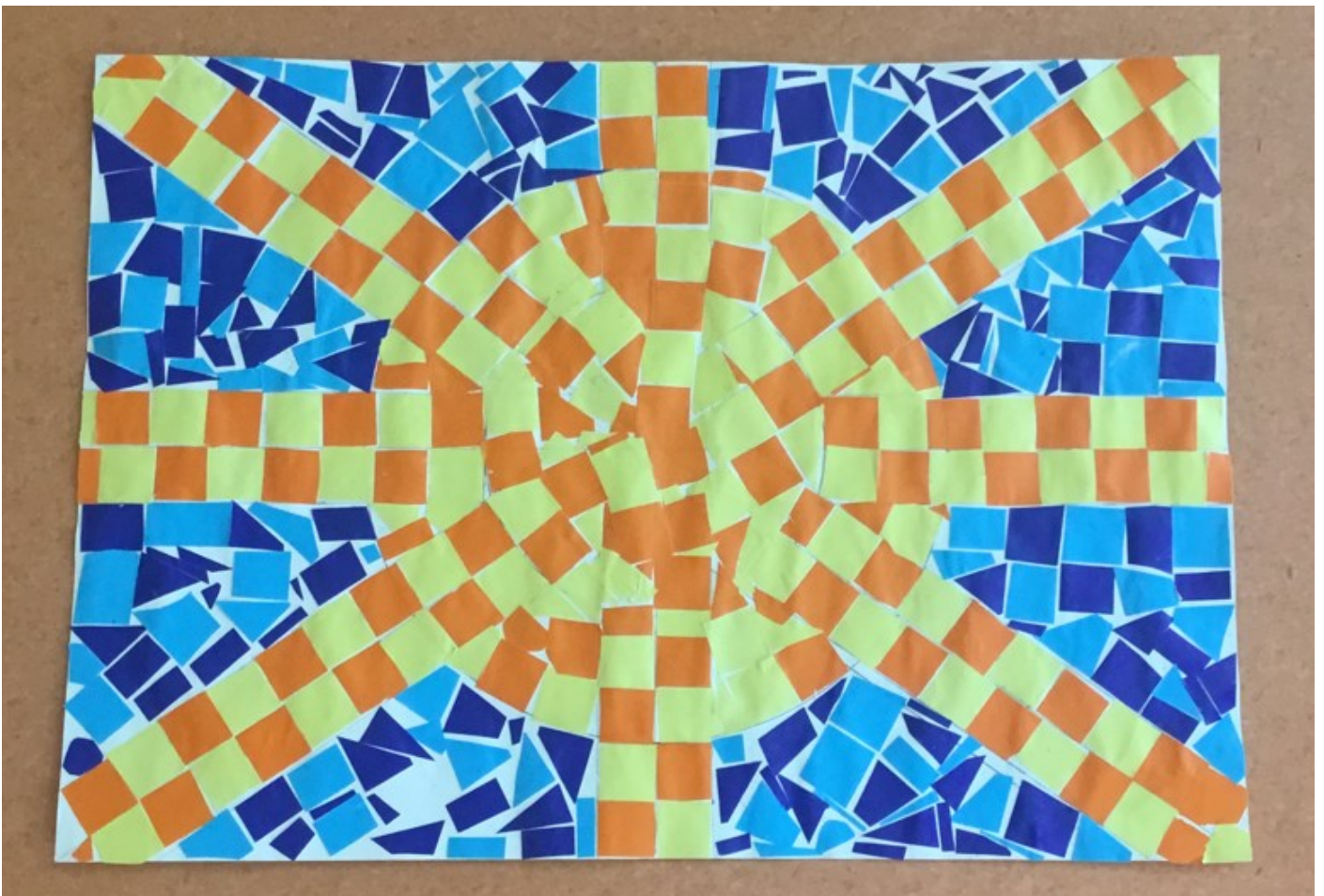

NAROBE PRAVLJICI

TRIJE PRAŠIČKI

Nekoč so živeli trije prašički. Zgradili so si hišice. Prvi si je zgradil hišico iz betona, drugi iz slame in tretji iz lesa. Nekega dne je bilo neurje. Odpihnilo je leseno in slamnato hiško. Prašička sta se zatekla v betonsko hišo. Nekdo je med večerjo potrkal na vrta. »Kdo je?« »Miške smo.« »Koliko vas pa je?« »Okoli deset.« »Vstopite!« Ko so že vsi spali, je nekdo potrkal na vrata. »Kdo je?« je vprašal prašiček z betonsko hiško. »Jaz sem, volk.« »Vstopi, samo da ne boš koga pojedel.« »Ne bom vas pojedel,« je rekel volk. »Samo še za medveda imam prostor.« Tokrat je potrkal medved. »Vstopi!« so zavpili vsi v en glas. Medved je vstopil, zdaj je bila hiška polna. Zunaj je posijalo sonce. »Luže!« so zavpili. Skakali so, dokler niso bile luže suhe.

Jernej Obretan, 3. a

Jan Obretan, 4. a

LISICA IN 7 KOKOŠI

Nekoč je mama kokoš rekla svojim sinovom in hčerkam, da gre nabirat koruzna zrna. Povedala jim je, naj ne odpirajo tujim živalim. Ko je mama odšla, so vsi začeli gledati televizijo. Čez nekaj minut je nekdo potrkal na vrata. Vse kokoši so stekle do vrat. Pogledale so skozi okna in zagledale lisico. Lisica jim je rekla: »Odprite, mamica kokoš sem.« Oni pa so rekli: »Ne bomo ti odprli.« Ampak lisica je skočila skozi okno in pojedla vseh 6 kokoši, razen najmlajše. Ko je mama prišla domov, ji je najmlajši sin vse povedal, kaj se je zgodilo. Šla sta do lisice in ji prerezala trebuh. V trebuhu sta našla 6 kokoši. Nato so ji dali kamenje v trebuh in jo porinili v vodnjak, da utone. Potem so se odpravili domov.

Ažbe Potočnik, 3. a

Aneja Ameršek, 4. a

Moj prijatelj

Prijatelj je lahko ptiček ali delfinček.

Ne izda tvojih skrivnosti,

vedno govori modrosti.

Pravi prijatelj ti vedno

stoji ob strani,

ko te razjezi učiteljica

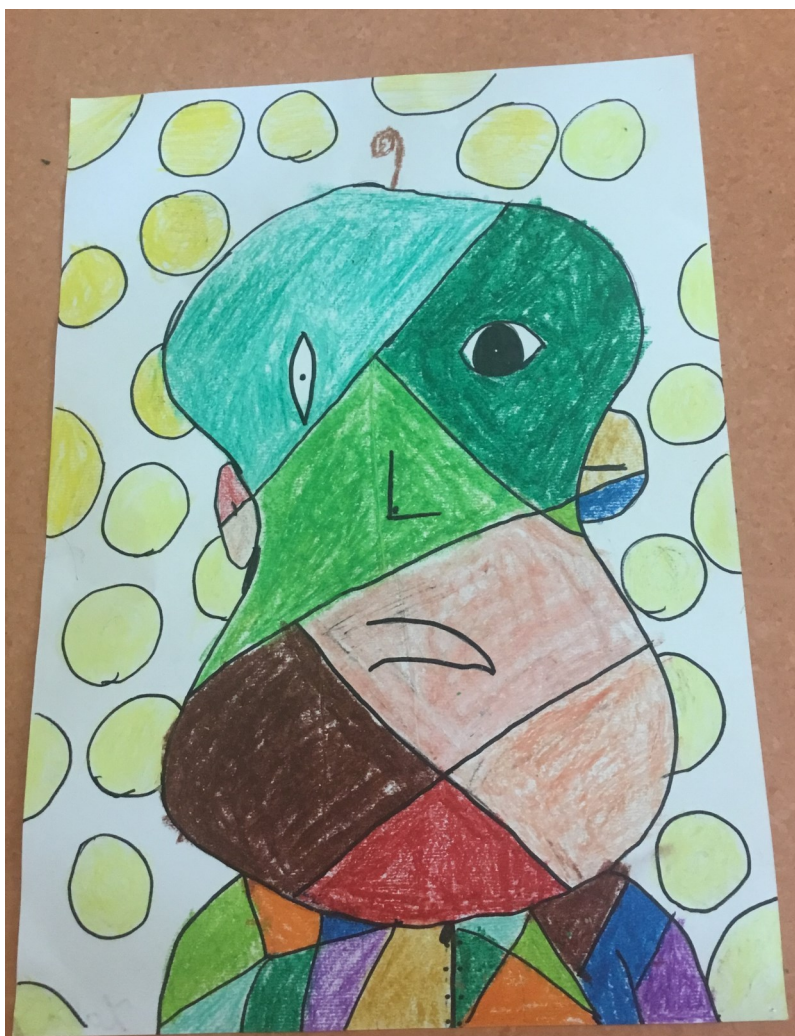
ali mami.

Pravih prijateljev ne moreš imeti sto,

po navadi je le eden tisti pravi,

ki je s tabo v žalosti ali na zabavi.

Marta Osojnik, 4. a

Zala Potočnik, 4. a

Moj prijatelj

Moj prijatelj mi stoji ob strani,
moj prijatelj me ne rani.

Moj prijatelj mi pomaga,
moj prijatelj ne omaga.

Če se mi kdaj kaj zgodi,
on pomagat prihiti.

Vedno si pomagava,
ker sva pač prijatelja.

Filip Geršak, 4. a

Neli Oderlap, 4. a

BIL SEM NA LOVSKEM TABORU

Prejšnji teden smo se z mojim razredom odpravili na Ježevo.

Ob dveh popoldne sem se z lovцем Grego odpeljal na Ježevo. Ob pol treh sva že bila na cilju. Tam so imeli lepo leseno kočo. V koči so bile štiri sobe. Najlepša mi je bila soba ena. Ob treh so prišli moji sošolci in sošolke. Razvrstili smo se po sobah in razpakirali stvari.

Pred prvim predavanjem smo imeli eno uro časa. Tisti čas smo s sošolci počeli smešne stvari. Hitro je minilo in učiteljica je prišla po nas. Odpravili smo se v spodnje nadstropje in lovec Janez Švab je začel s predstavitvijo. Predstavljal je zanimive stvari. Po koncu predstavitve smo imeli le deset minut prostega časa do naslednje predstavitve. Šli smo v sobo in se pogovarjali o stvareh, ki jih je predstavljal lovec Janez Švab.

Ob petih se je nadaljevala predstavitev. Prišel je lovec iz Avstrije, ki je oponašal živali. To je bilo res smešno. Po koncu oponašanja živali nam je lovec Grega Vrabič pokazal film o živalih. Ni bilo razlike med živalmi in lovцем, ki jih je oponašal.

Ob sedmih zvečer smo šli na lov. Videli smo veliko prečudovitih živali. Ob osmih zvečer smo se vrnili. Pripravljene so bile hrenovke. Vsi so jih pekli. Jedli smo kot nori. Ob devetih zvečer smo si umili zobe in šli spat.

Naslednje jutro sem se zbudil ob sedmih. Bedel sem do pol osmih, potem pa je v sobo prišla učiteljica in rekla, da je zajtrk. Za zajtrk sem jedel hrenovke in kruh. Imeli smo še zadnjo predstavitev.

Po predstavitvi smo šli ven streljat z zračno puško. Na koncu smo jedli divjačinski golaž. Ob enih je bila zaključna prireditev.

Doma so me bili vsi veseli. Nikoli ne bom pozabil tega doživetja.

Marta Osojnik, 4. a

BIL SEM NA LOVSKEM TABORU

V četrtek, devetega junija, sem se z mamom ob pol treh odpravil na Ježevo. Tja sva prišla ob 15. uri, tam pa sta me že čakala Jaka in Anej.

Takoj ko sem stopil v lovsko kočo, sem se sezul in sošolca sta mi pokazala sobo, kjer smo potem prespali temno noč. Čez nekaj časa so prišli še preostali sošolci. Ko smo bili vsi, smo imeli pogovor s tovariši, zakaj streljajo živali in kaj je del lova.

Proti koncu nam je tovariš Janez Švab povedal, čemu je lov namenjen. Ko je končal, smo šli vsi v svoje sobe in razpakirali. Ob 19. uri smo po skupinah šli na preže.

Ko smo prišli nazaj, smo šli peč hrenovke na palicah. Zelo so bile dobre, zato sem se do sitega najedel. Potem smo šli v kočo in se oblekli v pižame. Ob 22. uri smo šli v posteljo, ker nismo mogli zaspati, smo se šepetaje pogovarjali. Ker smo bili preglasni, je prišla učiteljica in nam rekla, naj zaspimo. Potem smo postali utrujeni in kar naenkrat smo vsi zasпали. Zjutraj sem se zbudil ob peti uri. Ker smo se vsi zbudili in delali nemir, je spet prišla učiteljica in nam rekla, naj še malo zaspimo. Zaspali smo do sedmih. Nato so prišle sošolke in nam rekle, da nam učiteljica vošči dobro jutro.

Ko smo se prebudili, smo šli na zajtrk. Po zajtrku smo spet imeli predavanje, ki ga je imel tovariš Grega. Po predavanju o živalih smo imeli pol ure prosto. Nato je prišel lovec Marko, ki nam je povedal vse o orožju. Zatem smo šli streljat z zračno puško.

Po končanem streljanju smo šli na kosilo, jedli smo divjačinski golaž. Moram priznati, da je bil golaž zelo dober. Po kosilu smo šli še na podelitev pokalov. Bil sem najboljši strelec od fantov.

TA TABOR JE BIL ZAME NAJBOLJŠI DAN V TEM ŠOLSKEM LETU IN IMEL SEM SE ZELO SUPER.

Blaž Pavše, 5. a

Eva Veršnik, 8. b

Manca Kogelnik, 8. a

POROČILO O DELU OŠ ČRNA NA KOROŠKEM V OKVIRU UNESCO ASP MREŽE ŠOL V ŠOLSLEM LETU 2021/22

V letošnjem šolskem letu smo v okviru pouka in drugih dejavnosti obravnavali različne teme, od kulturne dediščine, varovanja okolja do človekovih pravic, razvijali kritičen pogled na stvari in krepili odgovornost pri učencih. Pri delu sledimo štirim Delorsovim stebrom: učiti se, da bi vedeli; učiti se delati; naučiti se živeti skupaj in naučiti se biti.

Med šolskim letom smo na različne načine obeležili številne mednarodne dneve.

Izvedli smo projekt Kralj Matjaž pod goro Peco, v katerem je sodelovalo 16 šol. Aktivno smo bili vključeni tudi v projekte drugih Unesco šol: Mirovniški festival v Slovenj Gradcu – Živeti z naravo, Pletemo niti mreže z multikulti jezikanjem, Branje – moje sanje, Skriti kotički mojega kraja, Moje pravice, Pošljimo sapico prijateljstva, Postani pravi junak/junakinja.

Pri delu se povezujemo s starši, krajanji, različnimi organizacijami ter društvi in šolami.

Unesco šole Koroške smo v okviru strokovne ekskurzije Po poti kulturne in naravne dediščine obiskale Škocjanske jame, Kobilarno Lipica in Plečnikovo Ljubljano. Preživeli smo lep dan ob ogledu naših naravnih in kulturnih znamenitosti ter stkali nova prijateljstva.

V tem šolskem letu smo se vse Unesco šole vključile v projekt Mladi in dediščina. Na naši šoli se bomo posvetili Plečnikovemu spomeniku, ki stoji v krožišču v centru Črne. Nekaj aktivnosti smo izvedli že v tem šolskem letu, predvsem pri pouku likovne umetnosti v osmih razredih. Večji del projekta bo potekal v naslednjem šolskem letu.

Koordinatorica projekta Unesco:

Marija Rus

OB 100 LETNICI T. P.
ŠKOCJANSKI JAM
& KONGRES SPELEOLOGOV
JUGOSLAVIJE 1972

• ŠKOCJANSKE JAME •
VPISANE
V SEZNAM
SVETOVNE
DEDISCINE
UNESCO
PARIZ 24.-28.11.1986
INSCRIT
SUR LA LISTE
DU PATRIMOINE
MONDIAL

Linorez 2/4

"OBČINA ČRNA"

2022 Zaveršnik M.

INTERVJU S KRALJEM MATJAŽEM

Dobrodošli, kralj Matjaž. Hvala, ker ste se nam danes pridružili.

Vsako leto vas zbudimo ob gradnji gradov v Črni. Kako se počutite zaradi tega?

Ne vem, kaj na rečem. Utrujen sem, čeprav sem spal celo leto. Nisem več mlad. Mislim, da sem star kot Zemlja, hkrati pa mlajši, kot sem kadar koli bil. Presenečen sem nad tem svetom. Gradov pa se vedno razveselim. Kako različni so. Vse »sorte« oblik. Vidim, kako je vse napredovalo.

Rekli ste, da ste presenečeni. Zakaj?

Najbolj so me presenetili ljudje. Ko sem se zbudil, so me vsi tako čudno gledali. Se pa le oni smešno oblačijo in ves čas gledajo v neke škatlice. Pojma nimajo, da sem njihov kralj. Res nezaslišano. In družijo se premalo. Včasih so šli skupaj na njivo, travnik. Peli so in delali. Danes pa poslušam o karanteni, virusu, maskah, cepljenju. Joj, kam so šli moji dobri stari časi.

Kaj mislite, kako ljudje gledajo na vas?

Upam, da mislijo o meni samo dobro. Da sem junak, da sem prijazen star možakar, ki bo moral nazadnje v dom za starejše. Ker pa so mi sovražniki vse imetje pobrali, računam na to, da bom zaradi vseh zaslug tam bival zastonj in me bodo pustili spati. Ob času gradov pa me bodo zbudili, uredili in pripeljali v Črno.

Kako pa ste zadovoljni z današnjo hrano?

V redu je. Vsak lahko kuha. Je pa res, da je drugačna od tiste v mojih starih časih. Med privajanjem nanjo imam včasih prebavne motnje.

Prej ste omenili karanteno in novi virus. Imenuje se covid-19. Kje ste slišali za vse to?

Oh, ljudje vzdihujejo v moji votlini in govorijo marsikaj, ker mislijo, da jih nihče ne sliši. Ampak jaz imam ušesa vedno odprta. Tako marsikaj izvem. Vem tudi, da se morate šolati na daljavo. Enim je to všeč, drugim pa ne. Izvem, kdo ima koga rad in kdo bi koga najraje zbrisal s tega sveta. Ja, ja, še v votlini je treba paziti, kaj se govori. Slišim, da imajo bogati še vedno največjo moč.

Res spite celo leto? Kaj pa tisto, da se vam mora brada 9-krat oviti okoli mize, da boste za vedno prišli med nas?

Oh, to si gotovo kje prebral. Sicer pa vidiš, kako dolgo in gosto brado že imam. Toda treba bo še malo počakati. Meni le-ta ne raste tako hitro kot navadnim smrtnikom.

Mogoče bom kdaj nastopil v kakšnem filmu, saj me kar precej vabijo. Ko bo čas, bom povedal svojo resnico.

Kako se počutite v svoji votlini?

Sprva je bilo dolgočasno, potem pa sem jo malo prenovil. Zdaj sem prav zadovoljen.

Kralj Matjaž, hvala, da ste si vzeli čas za pogovor. Želimo vam prijetno bivanje v votlini in prijetno spanje.

Rene Šušel, Eva Veršnik, Manca Golob, 8. a/b

Aleksander Šepul, 9. a

PECI

O, Peca, velikanka si naših gora,
s snegom pokrita večji del leta,
nate sem čisto nor,
rada z vetrom opleta.

S smučmi rad obiščem te,
v gosti megli iščem te,
na vrh strma pot me vodi,
včasih med stezicami srečam se s hlodi.

Najbolj se smeješ mi poleti,
prekrasno je na vrhu peti,
če hočeš s padalom poleteti,
ne smeš se v skale zaleteti.

Kralju Matjažu pomagala si,
da ušel je Turkom za las,
zdaj pod tabo mirno spi,
da se v brezkoronski čas zbudi.

Dino Pušnik, 9. a

Lena Lupša, 9. a

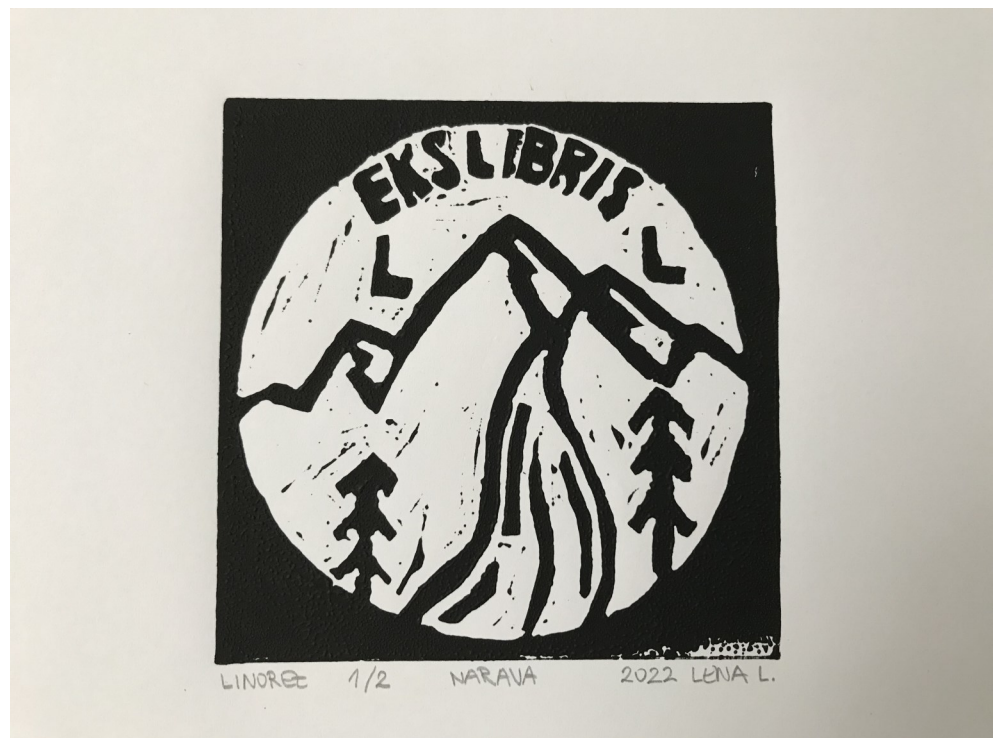
PECI

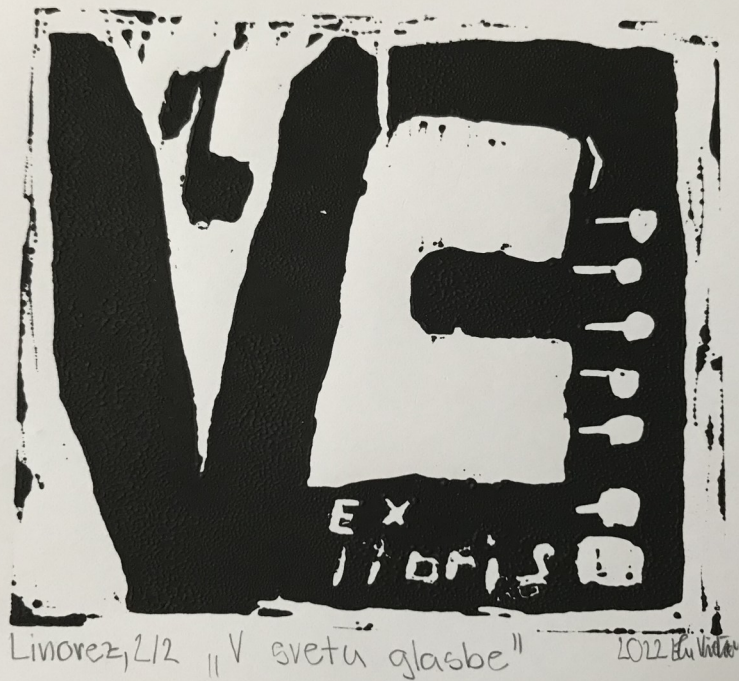
Zgodaj se zbudim
in k oknu že hitim.
Skoz okno gledam
in prelepo Peco zagledam.

Vsak dan bi te obiskala
in na tebi prespala,
saj ti si sijoča,
najlepše pojoča.

Nekaterim si nora,
a meni v veselje si, gora.
Nobena ni kot ti,
kraljica mojih si oči.

Lena Lupša, 9. a

Ela Vidovič, 9. a

REKI IN PEKI

Reka, lepa si in čista,
ti si zares tista,
tista, katere valovi so nizki,
a čudoviti in prelepi.

V bližini Peca stoji,
visoka v vsej mogočnosti,
tako visoka si,
da nebo pokrije glavo ti.

Ob pogledu nate srce mi zadrhti.

Ko razjasni se nebo,
lahko končno vidim ti telo.
Oh, Peca, ostra si kot rog,
v ponos ti mojih boš otrok.
Ko vrh bodo dosegli kakor jaz,
spet prišel bo takle čas.

Klemen Marko, 9. a

Ajda Osojnik, 8. a

NAJEVSKI LIPI

Ti, lipa, si mogočna
in tvoja oblika je obročna;
v čudovito naravo si ujeta,
dom mojega si cveta.

Listje imaš zeleno,
z lepoto očiščeno,
lubje z mahom zakrito,
pozimi s snegom pokrito.

Z moje domačije gledam nate
in ti, lipa, me gledaš smeje.
Obdajajo te turisti,
ki se hladijo pod skrivnostnimi listi.

Liza Polenik, 9. a

LIPI

O, lipa, ti zelena, visoka,
trdno tu stojiš.

Ko sonce svetlo sije nate,
še enkrat lepša se mi zdiš.

Pod tabo se legenda skriva
zaklad pod tabo zakopan,
seveda tega si ti kriva,
saj lepa si kot gorski stan.

Življenje daješ, dom živalim
in ptički pojejo ti vsak dan,
te kača našla, zdaj prebiva
v krošnji svetli dan na dan.

V jutru sonce te oplazi,
ko veje svoje razpustiš,
v roso si odeta,
še enkrat lepša se mi zdiš.

Slovenci smo ponosni nate,
tvoj je list po svetu znan,
saj lipov list najbolj dehti,
nikoli ga ne vrzi stran.

Klara Piko, 9. a

Divja Bitka

Nemčija

na udaru zmage
val rekordov?

Neumnosti?

nuklearke

šola,

Kokain

uboj

zapor

izkoriščanje

vojni zločin

denar

krivica

je problem

V žarišču

EKO

LOČIMO
ODPADKE

OKOLJU
PRIJAZNE

NARAVNI MATERIALI

Skrbimo za
naravo

Ponovno

UPORABIMO

V SOŽITJU Z NARAVO

ukrepanje

rešitev

grečni?

plini

DIM

POZOR

prah

na 5. 2. 20

CO₂

zadnje minute

TOVARNA

BEVARNOSTI

PODRAŽITVE

ZDaj hudi časi so,

življenje je težko, saj denarja NI!
a vse se draži

Ker vse se DRAŽI,
se DRAŽI tudi Bencin, Nafta
in nazadnje še SLADOLED!

VSE JE DRAGO, KAKOR ZLATO,
a plače vse nižje so...

»TO JE RESNICA!«

DAVID, ALSAŽK, 9c

Ni dobro
za državo

**dviguje
ceno**

**Cilje bomo
morali dvigniti vsi**

**Glave
so še vroče**

drago stala

ŠOLA
JEAN-BAPTISTE POQUELIN MOLIERE
2010

JAVNE FINANCE

1€

Z NIČLAMI

Megla na poti

**Spopad
svetov**

Zmaga za

ure in ure...

S a n d i Tomuž

RAVNATELJEVO DELO JE ODGOVORNO IN RAZNOLIKO

Mitja Pranjič je moj oče. Vprašanja zanj so predlagali moji sošolci in sošolke.

Zakaj si se odločil, da boš postal ravnatelj?

Za to delovno mesto sem se odločil, ker me veseli delo z ljudmi. Na področju šolstva pa rad delam, ker prispevam k znanju in vzgoji učencev.

Kakšno je tvoje delo?

Moje delo je zelo odgovorno in raznoliko. Organizirati moram delo vseh zaposlenih v šoli in vrtcu. Spremljam, kako potekajo pouk in druge dejavnosti. Sodelujem s starši. Na ministrstvo za šolstvo pošiljam različna poročila o delu šole in vrtca.

Če bi bilo mogoče, kakšne spremembe bi uvedel?

Rad bi, da bi učitelji in učenci pri pouku čim več uporabljali sodobne naprave, pametne telefone in tablice, ki bi pripomogle, da bi se lahko učenci več naučili. Pouk bi izvajali tudi v naravi in imeli več športnih aktivnosti.

Ali bi bil rad spet učitelj?

Rad sem ravnatelj, rad pa sem bil tudi učitelj. Če kdaj ne bom več ravnatelj, bom z veseljem spet učitelj matematike, saj je to moj osnovni poklic, za katerega sem se izsolal.

Hvala za odgovore.

Kristian Pranjič, 8. b

Lepotice
Kdo pravi,
da v teh
enačbah

ni bilo ljubezni?

Šopek pomladanskega cvetja

DA je **L**o vse **S**A m **O**
v glavi.

Sovražni govor
ni stvar preteklosti

AM PAK

SE

BO J I M

da se Začne pri posamezniku

Pud r a in korektor **J**A n E R a B I Š

TI **S**A J L E P A K O T

Liza Polenik, 9. a

JEZIK je lahko različnih sort,
lahko je oster, namazan
ali pa še slajši od tort.

Lahko je tudi strupen,
kadar pika,
če ne pika
pa tudi vika.

Jezik komu teče kakor mlin
in se nikoli ne ustavi
kakor razigran sin.

Vsak jezik je drugačnega pomena,
drugače govori in
okuša stvari.

Alina Slatinek, 6. a

Ko nekaj govoriš,
ko dolg **JEZIK** imaš,
glavobol dobiš
in darila nikomur ne daš.

Ko ugrizneš se v jezik,
nič nikomur ne rečeš,
tako v tednu dni
nikogar več ni.

Ko mlin z vodo žubori
in jezik teče kot mlin ti,
zvonec zazvoni,
ti pa pravi zmagovalec si.

Neža Šušel, 6. a

JEZIK hitro teče nam,
a nihče ne ve kam.

Včasih jezika brzdati ne znamo,
zato ga brž za zobe damo.

Včasih se dobro je
ugrizniti v jezik,
zato ni dobro imeti dolg jezik.

Jezika včasih obvladovati
ne znamo,
zato je bolje,
da na tihem ga imamo.

Jezik pomaga okušati nam,
zato vsak dan ga raje imam.

Martina Lesjak, 6. a

David Pečnik, 9. a

ZGODBA, KI JO
MORATE SLIŠATI

Ali mladi niso več radovedni?

Arhitektura ni le risanje.

REFLEKSJA O GLOBALIZACIJI

NAPETOSTRUNE OPC

POTEPI

OKOLI SVETA

POSKRBI ZA DOBRŌ POČUTJE,

NAJMOČNEJŠA

TOJETO

NOS je direktor vonja,
ki izsledi vsakega konja.
Lahko je močan
ali zelo zaspan.

Včasih te kdo potegne za nos,
a reci si, da je to los.

Včasih nos kaj zasledi,
po navadi to zelo smrdi.
Morda so nogavice,
ki so jih odvrogle drobcene ptice,
lahko pa je gnoj,
ki smrdi kot noj.

Lahko se zgodi,
da ti vse v nos leti.
A zapomni si,
svojega nosu nikoli kam ne vtikaj ti.

Jaša Vesnicer, 6. a

NOS je kamrica vonja,
lahko vonja vse ali nič,
nos ima rad dišeč vonj
in sovraži slabega.

Nos velikokrat gre čez most
in vonja sveži zrak.
Kot neka vohljavna naprava povoha vse,
kar ima rada.

Če ti nos nagaja,
hitro vzemi robček in pihni,
da vse se zadaj kadi.

Žan Kos, 6. a

Lija Kumer, 5. a

»DELA NA DALJAVO SI NE ŽELIM«

Moja mama, Mojca Petrič, uči na podružnični šoli. Z menoj je delila svoje izkušnje o tem delu.

Zakaj si se odločila za poklic učiteljice razrednega pouka?

Za poklic učiteljice razrednega pouka sem se odločila bolj po naključju. Sprva sem želela študirati jezike, vendar smo imeli v srednji šoli profesorje za jezik, od katerih nisem toliko odnesla, kot sem želela. Ker pa sem bila na pedagoški smeri, mi je potem preostalo to, da se vpišem na smer razredni pouk. Po dobrih dveh letih študija mi je postal študij zelo všeč, kar lahko trdim še danes. Mislim in vem, da sem se prav odločila.

Kakšno je delo na podružnični šoli?

Delo na podružnični šoli je precej drugačno kot na matični. Delaš v kombiniranih oddelkih. To pomeni, da so združeni oddelki z dvema, tremi ali celo štirimi razredi. Je nepredstavljivo več dela, kot če delaš v enem razredu, le da popraviš manj zvezkov in manj testov. Sicer dobiš za tako delo v kombiniranem oddelku nekaj dodatnega plačila, vendar je to delo res premalo ovrednoteno. Si pa na taki podružnični šoli še vse kaj drugega. Včasih si kuharica, včasih čistilka, včasih si hišnik, velikokrat vskočiš v oddelk podaljšanega bivanja ali popaziš na otroke v vrtcu. Preizkusila sem 2 podružnici, kot tudi čiste oddelke na matični šoli in iz prve roke izkusila, da se delo na podružnični šoli res zelo razlikuje. Je pa mogoče bolj prijazno, ker so otroci, bom rekla, manj nagajivi oz. bolj ubogljivi. Imamo pa včasih mogoče več učnih težav.

Kakšne spremembe si opazila pri učencih in pri samem učnem načrtu, odkar si začela učiti?

V teh 23 letih, odkar učim, se je učni načrt zelo spremenil, večkrat spremenil, pa še bolj bi se moral spremeniti, glede na to, da opažam, da se v razredih učne snovi ponavljajo in bi lahko marsikaj izpustili v posameznih razredih. Tudi učenci so se spremenili. Učenci so včasih, bom rekla, manj znali ob vstopu v šolo, danes nekateri že berejo, računajo, pišejo. Nekaj je odvisno od njih samih, od njihove iniciative, nekaj pa jih mogoče do tega pripeljejo tudi starši. Danes so učenci malo bolj samosvoji, bolj zaščiteni, bolj razvajeni in zato je mogoče delo z nekaterimi težje.

Kaj imaš pri tem poklicu najraje?

Najraje imam, ko vame gledajo tiste radovedne, nevedne oči in ko po določenem času, recimo enem tednu, mesecu, dveh mesecih, pol leta, enem letu lahko rečem, koliko sem jih naučila. Ko so otroci res zelo zadovoljni, ko prvič preberejo eno poved, pa razumejo, kaj so prebrali, ko se jim nariše nasmeš na obrazu. To mi v mojem poklicu največ pomeni.

In česa ne maraš pri tem poklicu?

Ne maram birokracije, česar verjetno nihče ne mara pri svojem poklicu, ker pač je treba imeti vse stvari ne samo v glavi, kar večina od nas ima, ampak tudi na papirju oz. računalniku.

Kaj misliš o delu na daljavo?

Dela na daljavo si ne želim, pa ne zato, ker ga ne bi zmogla. Takrat sem še bolj polno zaposlena, ker sem temeljita in mislim na vse svoje učence. Imam veliko učencev iz republik bivše Jugoslavije, ki slabše govorijo slovenski jezik, potem tudi starši so takšni, da niso z njimi doma, ampak

opravljajo izmensko delo in potem težje napredujejo. Tako da si dela na daljavo ne želim. Lahko pa povem, da se lansko najdaljše obdobje, ki smo ga preživali na daljavo, tem učencem, ki so napredovali v višji razred, kar konkretno pozna, predvsem pri branju in pisanju drugošolcev.

Hvala za odgovore in upajmo, da se v tem šolskem letu izognemo delu na daljavo.

Neža Maček, 8. a

Aljaž Kunc, 9. a

1. *

nikoli

Ne

PONOVI ISTO

napake

2. !

(Delo na sebi je pač smiselno, morda edino smiselno delo)

močni ljudje
ne ponižujejo
drugih

Danes ni

ne časa ne znanja. Postali smo odvisni
od drugih.

(Niso vse stvari
ni prepovedane, gotovo se včasih ne do-
kupljel do razlojubljih možnosti)

»Če se nečesa
bojim, se ne
umikam, ampak
grem v napad«

LJUBEZEN

Bila sva prijateljja, včasih več kot to.
V najtežjih trenutkih pomagal si mi s tem, da bil si z meno.
Vedno zaupala sva si vse skrivnosti in česa se bojiva,
a naenkrat tega bilo več ni, kot da izginil si.

V bolečini pustil si me zdaj, kot da nisem bila tvoj raj.
Rekli so ti, da ljubim več te ne, a niso imeli prav.
Ne morem več ljubiti te v temi, saj ne vem več,
če poslano z rožicami mi je še.

Ne hodi blizu mi več, saj ne morem videti tvojega strtega srca,
ki valja v bolečini se,
zapuščam te, kot da vedno neznanca sva bila.

Trina Dimnik, 8. b

PRIJATELJSTVO

Prijateljstvo ni le priložnost,
temveč tudi odgovornost.
Občutkov ne gre spremeniti,
le dobre odnose ohraniti.

Igra, prepir in veselje
na dnevni ravni so.
Vse po malo, drugače
že vse je kičasto.

Zakaj bi se topli
in žalili v obraz?
Ko pa igra in sreča
lahko spremljata NAS!

Eva Veršnik, 8. b

ROMEO IN JULIJA

(list iz Romeovega dnevnika)

»Oh, komaj domov sem zdaj prišel,
pa jo že pogrešam. Mojo Julijo predrago ...
V mesečini hladni meni njen obraz toploto daje.
Kot sonce, sonce, ki vsako jutro pride na obzorje,
veselje daje, kot ljubljena jo meni.
Njene oči kot zvezde so na nebu,
ki gledam jih in mislim nanjo.
Mogoče tudi ona prav tako!?
Čakaj, mogoče gledava to isto luno!
Mogoče tudi ona misli name!?
Oh, kaj bi dal za to ...
Moja miljena mladenka, moja roža ta dišeča.
Njena dlan tako je mehka, kot bi vosek se stopil na njej.
Če bi škorec slišal mili glas,
bi skozi okno poletel, od zavisti sam
bi raje umolknil, kot zapel.
Jaz njen pogled ljubeč odnesel bi s seboj,
odšla bi skupaj in se poročila,
ljubil bi jo vse dni, do zadnjega odhoda.
Oh, ljubljena ti moja. Kaj odšel sem proč od tebe!
Sovražnike pregnal bi sam!
Le zid ločuje me od tebe, jutri pojdem tja nazaj.
Ljubezen moja ne dovoli, da pustil te bi tam pod nebom,
saj poln sem ljubezni in dobro jo poznam.
Ne dam te, res ne dam!
Izpovedal ji ljubezen svojo bom ponovno,
da slišala bo spet, kar nosim v svojem srcu.
Podal ji dlan bom, dahnil ljubeznivo:
Dovoli mi, da spet začutim vso milino.
Luna že visoko je, Romeo pa čaka te.
Moja ljubljena mladenka, moja sreča, moje vse!«

JE LJUBEZEN LAHKO BOLEZEN?

Če ne ostaneš trezen,
je ljubezen lahko bolezen.
Lahko si vznemirjen,
lahko ti je samo dolgčas,
a vedno sta vpletena dva.

Zaradi ljubezni se zdi,
da se svet drugače vrti,
včasih pa popolnoma obstoji.
Male napake so težke kot tona,
če veš, da tvoja nikoli ne bo krona.

Zaradi ljubezenske megle
včasih misliš le nase.
Trudiš se, da izgleda,
kot da stvari ni hudih.

Zima, poletje, pomlad,
slep sem, vidim le strast.
Ne vem, kam gremo,
a še vedno ignoriramo ljubezensko temo.

Rene Š.

ROMEO IN JULIJA
(list iz Romeovega dnevnika)

Ah, kako lepa ta Julija je. Kakor da iz nebes bi padla naravnost k meni. Ko zazrem se v njene oči, se kar stopim. Vse, kar rad bi naredil, je, prijeti jo za njene nežne roke in ji reči: »Ljubim te neskončno do nebes in nazaj.«

Nato poljubil bi jo ter stisnil močno.

Kako pogrešam jo, njen vonj, njen nasmeh, njene lepe rjave oči, njeni prečudoviti kodrasti lasje ...

Ah, ko bi le lahko sedaj ob njej bil. Ne vem, če bom danes utegnil kaj spati, zagotovo me njena lepota pusti budnega dolgo v noč. Naredil bi vse, da bila moja bi. Ob njej tako sem srečen.

Upam, da kmalu zazreva si zopet v oči.

Klemen Marko, 9. a

ROMEO IN JULIJA

(list iz Julijinega dnevnika)

Dragi dnevnik,

danes se je zgodilo nekaj neprecenljivega. Na ples, ki ga je organizirala naša družina, se je pritihotapil neznan moški. Na prvi pogled sem se zaljubila vanj in tudi on vame. Žal sva kmalu izvedela, da prihajava iz družin, ki se sovražita. Kljub temu je Romeo opeval mojo lepoto, me nagovarjal. Bila sem presenečena, da se je bil pripravljen boriti zame, kljub sporu med družinama. Zelo sem si želela, da bi se Romeo odpovedal svojemu imenu, ker bi bilo to bolje za oba. Zaradi ljubezni, ki jo je čutil do mene, se je bil tudi on pripravljen odpovedati svojemu imenu. Rotila sem ga, naj pazi nase, kajti če ga kdo opazi, mu smrt ne uide. Bilo mu je vseeno, če ga kdo od moje družine opazi, kajti bolj ga je bilo strah moje zavrnitve. Ampak vseeno mi ni dalo miru, kaj ga je pripeljalo do sem. Ali je bila to res ljubezen, kot mi je to izkazoval?

Bala sem se mu izpovedati ljubezen zaradi običaja, da ženske ne smemo prve izpovedati svojih čustev. Bilo mi je zelo težko, kajti sama sem čutila naklonjenost do njega. Želela sem, da bi bil iskren z menoj. Izrekel je veliko priseg, čeprav zame bi bila najpomembnejša tista, pri kateri bi prisegel nase.

Kljub temu da sem ga bila vesela, se mi je zdela ta zveza nepremišljena, prehitra. Močno sem si želela, da se ponovno spet vidiva. Želela sem se posloviti od njega, a me je spet nagovoril. Od mene je želel samo prisego, jaz pa sem mislila, da želi poljub. Nato sem zaslišala, da nekdo prihaja in se na hitro od njega poslovila.

Veselim se že ponovnega srečanja z Romeom.

Gaia Gorza, 9. a

POMLAD

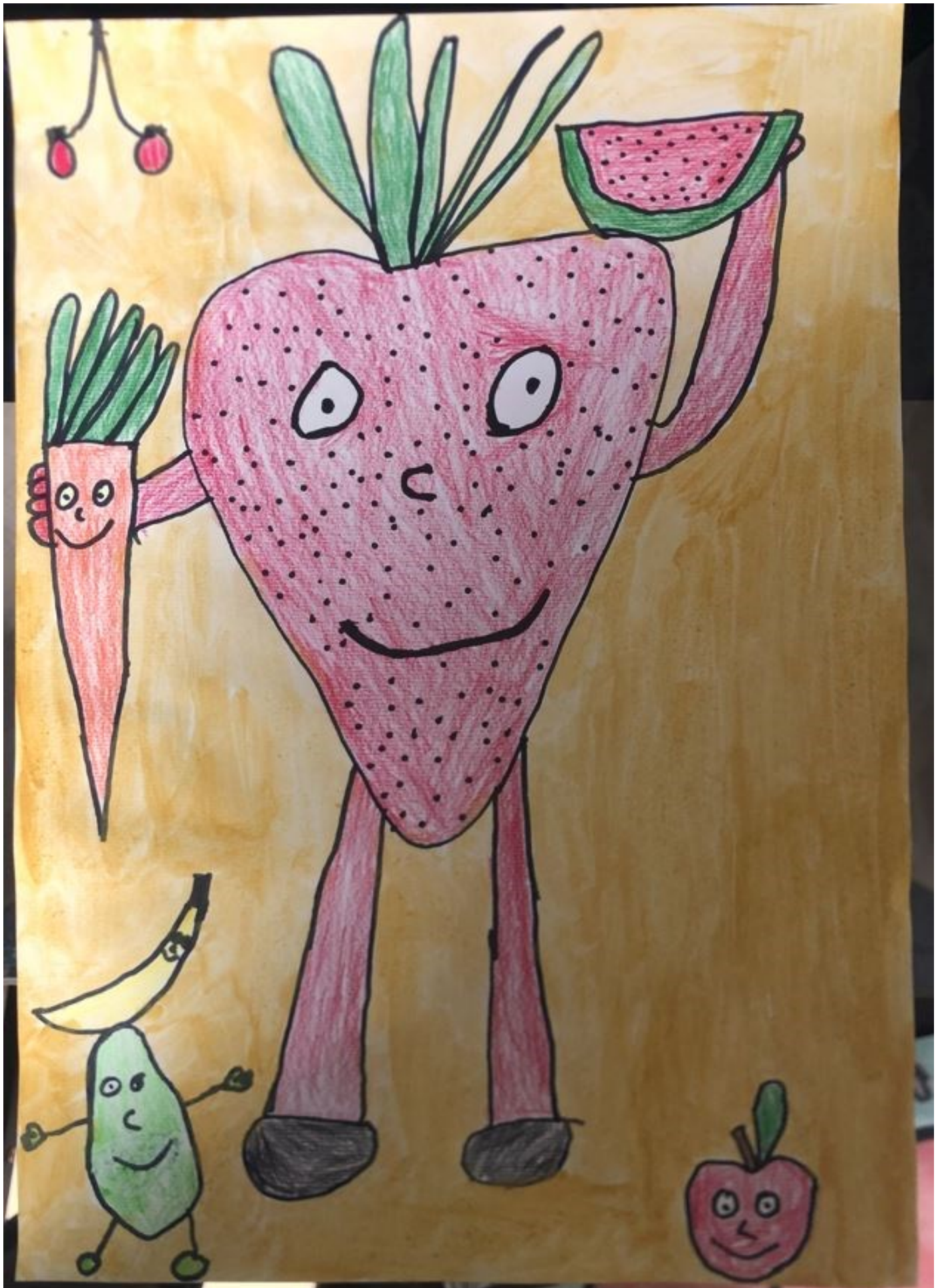
Mrzlo zimo je pregnala,
na zemljo tople žarke poslala.
Ptice z juga nazaj priklicala,
drevesom v gozdovih liste pognala.

Medved iz brloga prihiti,
mravlja iz mravljišča na delo hiti,
čebelica na roži obsedi,
travica ozeleni.

Kdo je ta gospa,
ki v naše kraje je prišla?
Naravo je zbudila,
ljudem energijo podelila.

Le kdo je ne pozna?
V naše kraje je pomlad prišla.

Kristian Pranjič, 8. b

Ajnur Muratović, 5. a

TURIZMU POMAGA LASTNA GLAVA

Kaj smo predstavljali? Zakaj smo dobili nagrado?

Z učenci interesne dejavnosti turizem smo se tudi v tem šolskem letu prijavili na festival Turizmu pomaga lastna glava. Letošnja tema je bila Voda in njeni zdravilni učinki. Ob tej temi smo takoj pomislili na naš naravni park Bistra in možnosti preživljanja prostega časa, predvsem sprostitve v naravi, ob naši Bistri.

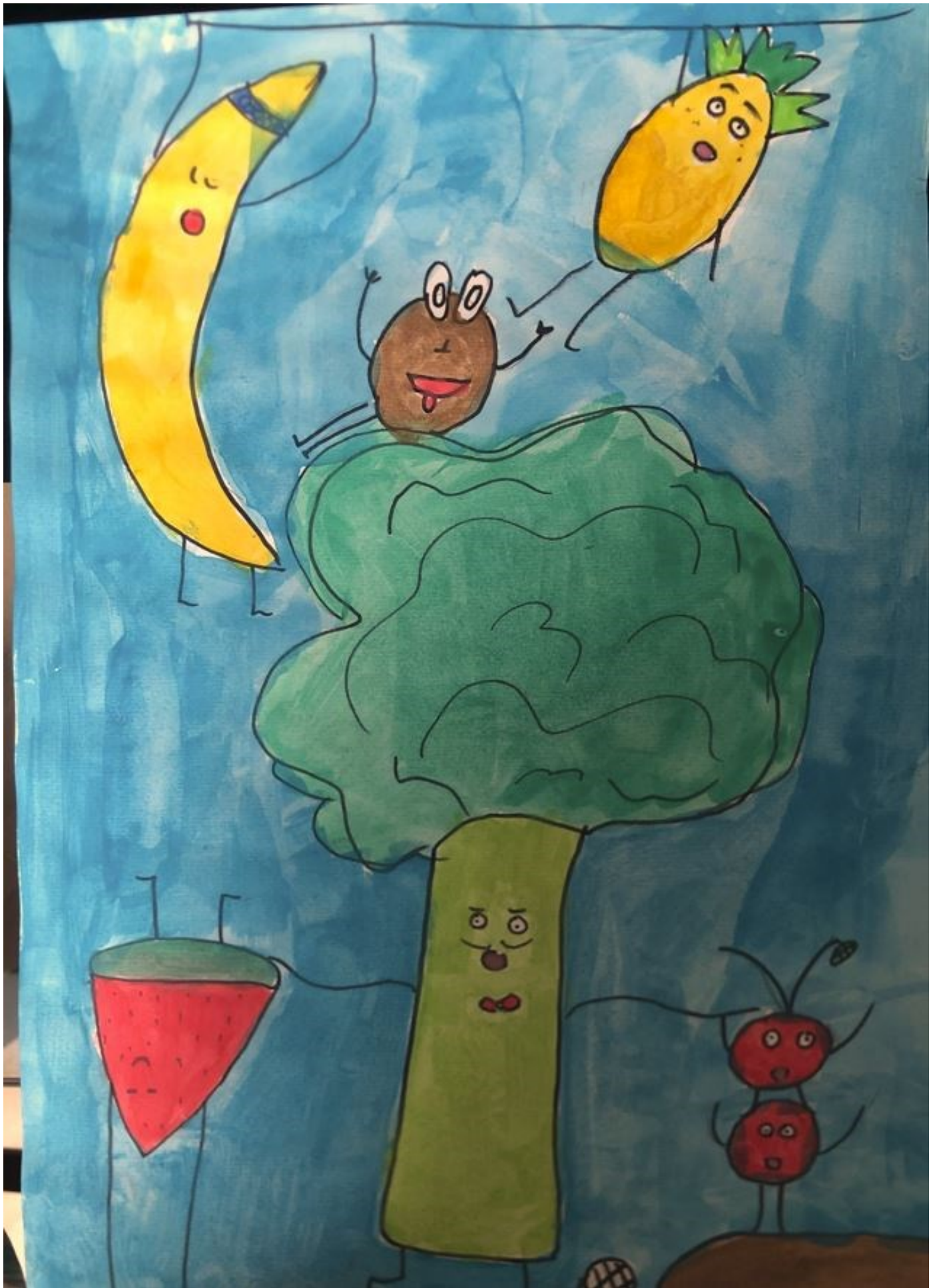
To je bila naša iztočnica, iz katere se je nato izoblikovala Vodna učna pot Bistra, dolga kar 14 km, namenjena vsem, ne glede na starost in zmogljivost. Vsebuje 9 točk. Na vsaki točki obiskovalce pozdravi naša maskota – Bistrček, ki jih pouči o točki in jim poda tudi nalogo. Točke zajemajo naše slapove, reke, potoke, torej našo neokrnjeno naravo.

Bistrčka, ki so ga izdelali učenci, smo predstavili tudi na stojnici. Ker je šola v projektu IUO, se nam je zdelo samoumevno, da moramo v nalogo vključiti sodobno tehnologijo. Tako so učenci izoblikovali spletno stran naše učne poti, posneli in naredili promocijski video, vsi, ki so željni tehnologije, lahko pot prehodijo tudi z uporabo aplikacije Actionbound.

Seveda je pot vrisana tudi v spletni zemljevid, kjer je vsaka točka tudi opisana, razloženi sta smer hoje, težavnostna stopnja itd. Učenci so svojo ustvarjalnost in izvirnost izkazali z izdelavo in oblikovanjem promocijskega materiala v obliki koledarčkov, razglednice in brošure.

Pri vsem tem smo imeli tudi pomoč somentorice Barbare Komar in drugih učiteljev, katerim se tudi zahvaljujem za pomoč.

Ana Kamnik

Kaja Kamnik, 5. a

BRALNA NOČ POD ZVEZVAMI

Prvi petek v maju se je v popoldanskih urah naša šola spremenila v bralno-astronomsko-gledališko prizorišče. Po dveh letih premora smo končno dočakali Bralno noč pod zvezdami. V veselem in prijetnem vzdušju so se zbrali učenci, ki so v letošnjem šolskem letu obiskovali izbirna predmeta informacijsko opismenjevanje, astronomija: daljnogledi in planeti, člani filmskega krožka ter naši zlati bralci.

Člani filmskega krožka so si za cilj postavili snemanje svojega igranega filma, drugi udeleženci pa so

uživali v bralno-astronomskem programu. Za začetek so s spreji izdelali slike planetov, zvezd, vesolja. Po slastni večerji so sledile družabne igre, s katerimi smo preverili poznavanje astronomije in literature. Žal nam vremenska situacija ni dopuščala pogleda v nebo, saj je bilo le-to zakrito z deževnimi oblaki. Pozno zvečer smo se lotili branja. Najbolj vzdržljivi so brali dolgo v noč.

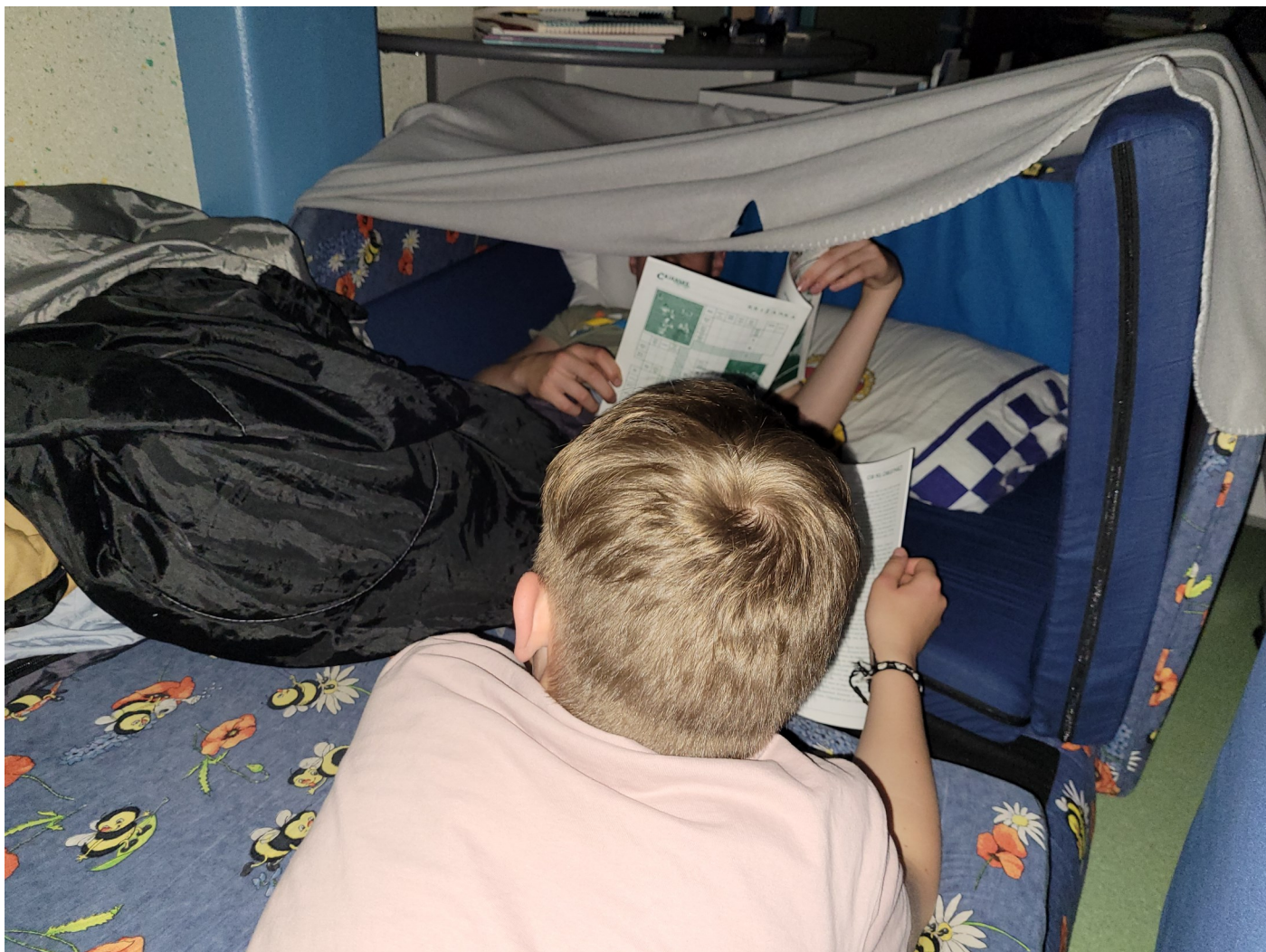
Tako učenci kot tudi učiteljice smo bili veseli in hvaležni, da smo lahko izpeljali naše druženje. Seveda ga bomo v naslednjem šolskem letu ponovili! Za pomoč pri izvedbi se zahvaljujem učiteljicam Sergeji Gerdej, Ani Kamnik in Tamari Oblak.

Fotografije: Tea Rotovnik, Sergeja Gerdej

STEZICE

šolsko glasilo OŠ Črna na Koroškem

Gradivo so prispevali učenci in delavci OŠ Črna na Koroškem.

Urednici: Sergeja Gerdej, Terezija Napečnik.

Lektorirala: Sergeja Gerdej.

Slika na naslovnici: Žana Gorza, 8. b.